

ÚVOD

„Já jsem Alfa a Omega, praví Pán Bůh, Ten který jest, který byl a který přichází, Vševládce.“ (Zjevení Jana 1:8, Český studijní překlad)

Tento spis je o člověku, o jeho minulosti, přítomnosti a budoucnosti. Svůj námět a inspiraci čerpá především z Knihy knih, konfrontuje jej s poctivými vědeckými poznatky a se schopností lidského rozumu přemýšlet. Jako autoři toho spisu jsme v souladu s duchem Písma pozitivisté, věříme v poznatelnost všech věcí, ve smysl poznání a v jeho pokrok.

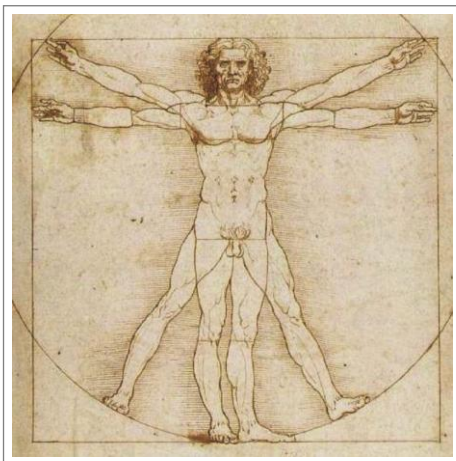
„Vždyť nic není utajené, co nevyjde najevo, ani nic pečlivě skryté, co se nikdy nestane známým a nikdy nevyjde najevo.“ (Luk 8:17)

„Kéž ti do srdce vstoupí moudrost a poznání se stane příjemným samotné tvé duši.“ (Př 2:10)

„Můj synu, kéž ti nesejdu z očí. Bedlivě stráž praktickou moudrost a schopnost přemýšlet a prokáži se jako život pro tvou duši a půvab pro tvé hrdlo.“ (Př 3:21,22)

„Máme totiž částečné poznání a částečně prorokujeme, ale až přijde to, co je úplné, bude odstraněno to, co je částečné.“ (1Kor 13:9,10)

Člověk byl, jak vyplývá ze starověkých textů Bible¹, stvořen s určitým konkrétním záměrem. Tento záměr je ale natolik překvapivý, že zůstal prakticky bez povšimnutí. V případě starověkého, ale ještě i středověkého člověka by v jeho metafyzickém chápání světa taková myšlenka nepřípadala v úvahu.

Jako autoři nejsme vázání žádnými konvencemi náboženskými ani společenskými, ale pouze svou lidskostí, svým svědomím. To nám dává mimořádnou míru svobody v rozvoji našeho uvažování a výzkumu.

Ačkoliv mnohá témata nebo závěry této knihy mohou působit neuvěřitelně a mohly by způsobit u mnohých věřících značné pohoršení, tato témata prostě jsou přehlédnutými součástmi Bible, ať se nám to líbí nebo ne.

Ve snaze porozumět alespoň trochu lépe řeči Bible bude nutno postupovat systematicky. Analyzovat, objasnit a přehodnotit nejprve některé základní biblické pojmy a dále i základní veličiny nebo události (jako premisy), jejichž smysl může být širší nebo až odlišný od tradičních církevních představ (dogmat).

Pokud pochopíme, že náš vesmír včetně života nemohl vzniknout slepou náhodou, bylo by bláhové se domnívat, že jeho „konstruktér“ se po tak nepředstavitelně náročném výkonu o výsledky své práce vůbec nezajímá, jak to již mnoho myslitelů napadlo. Ať už si toho konstruktéra představujeme jakkoliv, ať už se nám život na této planetě mnohdy zdá být drsný a surový, a ať už je náš vesmír třeba jen pokračovatelem jakýchkoliv předešlých vesmírů,

Podle Písma Bůh stvořením našeho vesmíru nesporně něco řeší a člověk je jeho „horkým železkiem v ohni.“

Bibli dnes již nechápeme jako „dopis psaný od Boha“, na to je příliš lidská, příliš nesourodá, plná nesrovnalostí – jako sám člověk. Přesto nelze nesouhlasit s jejím tvrzením, že čerpá svoji inspiraci z vyššího zdroje. Na to je příliš nadčasová, plná velmi překvapivých a velmi závažných informací.

Pojďme se nyní společně podívat po zjevných stopách této inspirace. Pro názornost začneme podrobnou analýzou velmi populárního příběhu o Adamovi a Evě. Začneme tedy od Adama.

Budeme uvádět vždy nejprve některá upřesňující tvrzení, která se budeme snažit postupně dokazovat.

Ještě před tím ale udělejme odbočku a malou exkurzi do našeho vesmíru. Podívejme se na něj z poněkud jiné perspektivy a pozastavme se nad běžným vnímáním našeho okolního světa.

¹ Podobný motiv se ale objevuje i v Koránu.